

Ladova mestnega arhivarija.

L. 1923. sem bil od občinskega sveta imenovan za mestnega arhivarija; torej ne za magistratnega uradnika v splošnem, marveč za mestnega arhivarija čisto posebej, kot je n. pr. mestni pisik imenovan na svoje posebno mesto in ga ne gre pre-
stavljati za načelnika vojaškega urada ali mest-
nega ekspedita kakor tudi ne za tajnika ženske
ga liceja.

Titularno sem še danes mestni arhivar, ker kaj
daljšega brez lastnega privoženja biti ne mo-
rem.

L. 1930. me je tedanji zunanji minister dr. Marinko-
vič postavil za zastopnika Jugoslavije v stalnem
tajništvu Tiskovne Male Intente na Dunaju.
Ljubljanski občinski svet mi je v to namero
dovolil enoletni bresplačen dopust. Drugi gospod
je (omenim samo g. dr. Pretnarja) so v ^{podrobne} ~~na~~ ~~na~~
mene dobivali plačane dopuste. Jas sem to
načeloma odklanjal. Po izteku dopusta sem se
na posiv vrnil v Ljubljano. L. 1932. me je dr. Marinko-
vič poveril s specialno misijo v Benetji. Občinski svet
mi je - proti ususu - dovolil dopust ob ka-
reni prejemkov in napredovalne pravice. Kna-
lu, ko je Jevtič postal zunanji minister, je ugas-
nilo moje službeno razmerje do zunanjega ura-
da in sem se začetkom L. 1933. pred iztekom do-
voljenega dopusta javil v službo kot mestni arhivar.

6
V službo sem bil kot tisk, seveda, tudi sprejet.

Šest mesecev prej je tedonji župan g. dr. Dinko
Puc sprejel v mestno službo kot pogodbene urad-
nika (sedaj pokojnega) Lojzeta Planovca.

Personalni oddelek mi je ob mojem prihodu
namignil, da zdaj, ko sem jaz prišel, Pla-
novca lahko gre. Planovec je bil namreč na-
~~stavljen~~^{na} ob ničemer utemeljeni predpostavki,
da jaz ostnem v zmanjšanem uradu in da me
na rotovščini ne bo masaj. Jaz pa nisem ho-
tel odjesti krivka potrebnemu Planovcu in
sem pristal na predlog župana g. dr. Puc, da
grem ^{začasn} ~~za~~ predsedstvenega tajnika mestnega
načelnika. Tako sem prevzel to funkcijo, Pla-
novca pa funkcijo vodje kulturnega od-
delka.

Na željo g. župana sem nato vložil prošnjo,
da postanem tudi titularno predsedstveni
tajnik. Personalni odsek je to prošnjo odklonil,
češ da me je vajčas občinski svet imenoval za
mestnega arhivarja, da sem to in nič drugega
biti ne morem. Upošteva se posebno to, da so
moji študiji filozofski in ne juridični. Mimo-
gredle tudi omenjeno, da sem dokončal z odličnim
uspehom filozofijo v Tübingnu v Ljubi (l. 1917.) in
mi je tudi občinski svet gubljanski vendar,
posebej pa pri prevodbi prisma lastnost urad-
nika kategorije (s fakultetsko izobrazbo).

Medtem je g. dr. Kramer iz političnih razlogov,
kot mi je to večkrat povedal g. dr. Puc, zahteval,
da se me kot enega izmed bojovniških vodij
pelje ^{enostavno} ~~trže~~ na cesto. Ta zahteva je postajala
vedno bolj kategorična. G. župan tej zahtevi
ni hotel ustreči. Pač pa sem šel sporazumno, da
mi ne očitam polovčaja, na to, da grem začasno
za tajnika na mestni ženski licej. To je bilo
poleti l. 1934. Tedaj mi je g. župan vsekakor po-
vedal, da je to le začasno, da pravega dela
ne bom imel, da pa me bo v jèseni imenoval
za direktorja mestnega muzeja. ^{Dolje pa naj se zdravim.}
^{G. županu je bilo namreč}
^{enako nogo zdravljenje}

Tako sem začasno prišel na licej, ostel
pa sem titularno mestni arhivar, kakor tudi
pravno, in se še dandanašnji v celoti pod
to postavko v mestnem proračunu.

Sporočstvo mojih političnih nasprotnikov
pa ni mirovalo.šli so me tudi na idiličnem
^{pot} začasnem ^{mat.} liceju. Dr. Lepudrov občinski svetnik
g. Žitnik je vložil proti mene interpelacijo
na g. župana. G. župan dr. Puc je dopustil
proti meni disciplinarno ^{radi zanemarjanja slušale.} predstavo. Ustmeno
mi je povedal, da je to ^{hi ostane brez očitnih posledic.} samo formalnost. Moj
sagovor v tej zadevi očituje, da ni bilo nobenega
razloga za disciplinarno preiskavo in da gre
za izrazito politično preganjanje (ki se je začelo
pod režimom g. Ulanovica in obseglo - po ras-
nih peripetijah - kulminacijo pod režimom g. Jertiča.)

Moj razgovor bi se lahko sukal v drugi obliki, in sicer: da je glavni proti službeni pragmatiki, da vsi moji službo človek z 2 ma razredoma gimnazijske, meni pa se nalaga delo, ki je deloma primeren samo za šolsko (tipkanje, prva pomoč pri slabostih gojenk itd.), deloma pa jih lahko vsi sluge (popisovanje inventarja itd.) Stvarno moje delo je bilo inventariziranje in urejanje učiteljske knjižnice. To je stopeno. Drugega nalaga nisem dobil in ga, seveda, tudi nisem odklonil. G. direktor Jug me ni nikdar pokaral, vedno pa je dejal, da to delo ni za mene. Tudi on je smatral, da sem le prehodno na liceju. On, kot je, sva čakala, kdaj me bo g. župan imenoval za direktorja mestnega muzeja, odtudno, kdaj bom lahko nastopil svoje pravo mesto mestnega arhivarja.

Omeniti mi je otocelj še neomenjeni moment mojega zdravstvenega stanja. Že l. 1932. je mestni zdravnik g. dr. Miš ugotovil, da sem nevarno bolan (sladkor, beljakovine, ^{visok krvni tlak} nevarstenija). Že to dan je bilo govora o moji upokojitvi. Dobil sem tudi bolniški dopust. Zdravil sem se v sanatoriju v Bachtu pri Dunaji. G. župan dr. Tuc je prejel moje vemo zdravstveno stanje. V razgovoru med njim in med menoj, ko je g. župan vložil interpelacijo proti meni, je bilo govora o tem, naj bi se dal upokojiti. To bi bilo brez nadalnega, ker so vsi zdravniki potrdili, da sem zrel ne le za pokoj, ampak za —

ustavitev življenjskega toka. Če moja izredna se, L-5-
lena sestava je demontirala zdravnike.

Izprašujem z g. dr. Pucem sem zaprosil za u-
radno zdravniško preiskavo. Tjena ugotovitev
naj bi se vodila vspešno & disciplinarno
preiskavo in jo — sistiral. Personalni oddetek
pa je uredil tako, da je zdravniška preiskava
zaostala. To proti vsem predpisom. Očividno
je šlo za to, da se iz političnih razlogov
uničim. Upoštevajte, g. doktor, da so tedaj imeli
mojo usodo v rokah rasni Jevčičevi kandidati
v glavnem, potem, neustični. Dasič. mestni fizik
dr. Rus v predpreiskavi ugotovil pri meni
sladkor, beljakovine in preko 200 krvnega
pritiska, personalni oddetek ni dal moje
prošnje za uradno zdravniško preiskavo na-
prej. (Drugi, brez moje — izjemne — telesne sile
bi bil lahko med tem umrl.)

Če-le po dolgem prisadecanju se mi je po-
srečilo doseči uradno zdravstveno preiskavo.
Navzlic zatratitvi g. župana dr. Pura in ma-
gistrskega direktorja Jančigaja pa so moji
politični nasprotniki dosegli, da se disciplinar-
na preiskava proti meni vodi odvojeno, ali
zaposnjeno, od uradno-zdravstvenega pregleda.

Uradno-zdravstvena preiskava mestnega
fizikata (dr. Rus, dr. Mis in meneta dr. Debeljak)
je predlagala zame začasno 3 mesečni bol-
niški dopust, ker sem sam izjavil, da bom
~~se~~ skusil ozdraveti in uposobiti se za službo. —

Občinski svet je v tajni seji vzel poročilo mestnega
fizikata na snanje in mi dovolil tromesečni bolniški
dopust. Ker moja bolezen ni hipnega, ampak
trajnega značaja, bi sledilo — po človeški pa-
meti — da bo v ovesi a agonij nastopitimi momenti
obveljalo, da sem hveženju zrel za upokojitev iz
bolniških razlogov, ne pa za disciplinarno pre-
iskavo. Vendar je iz političnih razlogov obstala
disciplinarna preiskava proti meni, ^{zaradi domneve,} ~~ne služe.~~

Ta pa je obrisela nekje na lanski upravi.
Mladi uradniki si dovoljujejo olokaj neukone
izjave o tem.

Zastlisan sem bil o zadevi samo enkrat
od g. dir. Jamšiggaja (pred meseci, med bolniškim
dopustom), pozneje nič več.

Ker sem v disciplinarni preiskavi, po službeni
pragmatiki ne morem napredovati. Tako
se je zgodilo, da me je cela vrsta uradnikov pre-
skočila in pustila za seboj. Oškodovan sem za
veliko tisočev dinarjev že dotedaj. Zadeva pa se ni,
kamor ne gane.

Medtem je Ljube Slavovec umrl. Ne po
lastni krivoti, sem se vedno mestni arhivar.
Životarim pa na mestnem ženskem liceju. Ker je
sedaj odpadel edini merodajni moment upoštevanja
kruha pok. Slavoveca, mislim, da je napočil
trenutek, ko se mora moj položaj resno vpeti
v pretes.

Jas sem od občinskega sveta pravilno imeno-
vani mestni arhivar in imam pravico do tega

(-7-)

mesta, kar lahko tudi zasebno-pravno uveljav
gom. Kar me je od njega zadnje leta satnjevalo,
je nosilo značaj prostovoljne usluge in pa —
iznasitega političnega preganjanja.

Pojavilo se je spet polno kompetentor za
moje mesto. Listi so menda pozabili, da sem jas
tu.

Kes pa je z druge strani, da je moje zdravstveno
stanje tako, da sem potreben nove urad
ne zdravniške preiskave. O tej sem, žal, pre
pričan, da bo spet tako, da me bo oglaš
la za bolnega. Toda jas ne morem biti bolan
za arhiv, zdrav pa za licej.

Če več teh razlogov smatram za prav,
da se moja stvar vzame resno v pretes.

Zato predlagam sledeče:

1.) Ako se smatra, da sem sposoben za delo, naj
med g. župan preštavi v mestni arhiv za na
čelnika, komor spodam. To lahko napravi
z lastno pismeno volločitvijo in mi ni treba
ne sklepa obč. sveta ne personalnega odseka. S
takim odlokom — po službeni potrebi — sem
bil soglasno postavljen za predsedstvenega
tajnika in potem na licej.

2.) Ako se smatra, da moje zdravstveno
stanje ne ustreza pogojem za aktivno mestno
službo, naj se me upokoji. Moje zdravje od zadnje
uradno - zdravniške preiskave ni napredovalo.
Ker so me moji kolegi (dr. Brilej, dr. Kodré itd.)
zadnje leta brez moje krivde preskočili, je

prav, da se s njimi izravnam. Če se me L-8-
torej upokoji, se me mora v III. čin razrediti. Da
nes sem v IV. / 3. št. Nadoknaditi se mi mora
ves zavostemek.

3.) Tobej primerih se seveda mora
ustaviti krivična disciplinarna preiskava.
To je v območju g. zupana.

Tak je moj slušeni položaj na
magistratu, g. doktor in prijatelj; ki
sem ga na Teis željo, iskreno razložil.

Ljubljani, 9. septembra 1935.

Stanislav Feljčinski
mestni arhivar

P.S. Podatki:

Sam v svojemu mestnega
arhivaru IV/3 od 1. VII. 31.
dalje. Posreje nisem napre,
dovol. Menota celini na
magistratu.

Tedaj bi imel s dobrovoljstvi;
mi leti bi so mi jid priimati
je. le l. 1931., okoli 21 let.

Drugim so avstrijske vojne
lete takoj priimati. Jas sem
sem se moral za dobrovoljstvo
lete v sloški armadi boriti pod
Krambergerim vodstvom - 8 let
brez uspeha.